

værksstanden kan være tjent dermed, saa sandt som jeg tror, at den i det hele taget har et saadant liberalt Syn paa de forskellige Bestemmelser, som jeg her har udviklet, og ikke det indskrænkede smaa lige reaktionære Syn, som man fra mange Sider vistnok ved en Misforstaaelse har troet at finde i dens Duster.

Alberti: Da denne Sag var til Forhandling forrige Aar, havde jeg Lejlighed til i al Korthed at pointere min Stilling til den, og jeg tror derfor, at det hverken vil være nødvendigt eller af Interesse, at jeg her gentager alle de Bemærkninger, hvormed jeg den Gang fremkom. Jeg skal kun lige over for det ærede Medlem, der nylig havde Ordet, fremhæve, at hvis det ærede Medlem tror, at det skulde lykkes at saa indført tvungne Jagtprøver over hele Landet, befinder han ganske sikkert sig i en Bidsfarelse. Der vil ganske sikkert ikke være den allermindste Ud- sigt til, at man her i Folketinget hverken nu eller senere skulde gaa med til at indføre tvungne Jagtprøver for Landhaandværkere. Det er ganske sikkert noget, som Befolkningen paa Landet i højeste Grad vil bede sig fritagen for, og den vilde paa ingen Maade føle sig tilfredsstillet ved det ærede Medlems Henvisning til § 3 i det foreliggende Forslag. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem og den høje Regering paa dette Punkt vil føre noget igennem, maa de paa dette som paa andre Punkter søge et Kompromis. Hvorvidt noget saadant overhovedet er muligt, hvorvidt det er muligt paa dette Punkt at komme ind paa noget, som Haandværkerne uden for Landdistrikterne, altsaa i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, kunde gaa ind paa, skal jeg lade være usagt. Jeg skal blot sige, at jeg for mit Vedkommende ikke ser med nogen stor Betænkelse paa tvungne Jagtprøver i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne; men paa den anden Side maa jeg erkende, at jeg paa ingen Maade er saa sikker paa, at der inden for Kjøbstadkredse — ikke blot inden for Haandværkerkredse — i Almindelighed er et saa overordentlig stærkt Ønske oppe om tvungne Jagtprøver, og jeg skal i Aar som i Fjor henstille, om det ikke var muligt at ordne denne Sag paa den Maade, at det blev overladt til hver enkelt Kjøbstadkommunalbestyrelse for hvert Aar ad Gangen at fastsætte i sine Vedtægter, om der i den paagældende Kjøbstad skulde være tvungne Jagtprøver eller ikke. Ganste vist vilde man derved ikke saa nogen ensartet Regel for alle Kjøbstæderne; men det er jo for saa vidt heller ikke nødvendigt. Der er jo saa mange Forhold, som ere forskelligt behandlede i de

forskellige Kjøbstæder. Jeg kan dog saa godt forstaa, at det ærede Medlem med saa stor Styrke har fremhævet Nødvendigheden af at have tvungne Jagtprøver ud over det ganske Land; thi naar denne Bestemmelse kommer uforandret til os for tredje Gang, kan det jo ikke være andet, end at et nyt Medlem, som kommer herind, maa tro, at der dog er nogen Mulighed for at saa den sat igennem. Det er ogsaa en Hovedanke, jeg har mod dette Lovforslag ligesom ogsaa mod andre Lovforslag fra Regeringen, der komme her for anden og tredje Gang, at man i alle deres Hovedpunkter ikke kan finde Spor af, at de tidligere Behandlinger her i Salen og i Udvalg have gjort nogen Virkning. Jeg tror, hvis det maa være tilladt at udtale det, at den høje Regering i Sager som denne vilde komme hurtigere og længere frem, hvis det, naar Sagen blev forelagt her for anden og tredje Gang, viste sig, at den Form, hvori det nu blev forelagt, paa Hovedpunkter bar Spor af, at de tidligere Behandlinger havde været til nogen Nytte, og at den høje Regering i alt Fald paa Hovedpunkter vilde søge et Kompromis.

Idet jeg nu fremsætter denne Betslagelse af, at Forslaget i alt væsentligt har samme Indhold som de tidligere Forslag, bliver min Betslagelse dobbelt, naar jeg ser, at det eneste Hovedpunkt, hvori Forslaget afviger fra tidligere, angaar noget, som jeg i det væsentligste havde anset for noget godt. Jeg kan nemlig fuldt ud slutte mig til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, i hans Ønske om, at vi maatte kunne gennemføre en Bestatningslov i en eller anden Form, hvorved det blev muligt for de næringsdrivende, som ere bosatte i Kjøbstæderne, at komme paa lige Vilkaar med Personer, som bo uden for Kjøbstaden, men drive Næring i samme Kommune. Der er ganske vist henvist til, at vi skulde have disse Bestemmelser i en Lov om den personlige Kommuneafgift; men jeg tvivler dog om, at det er rigtigt at tage dem ud af dette Forslag om Næringsdrift, at tage ud deraf en Bestemmelse om en midlertidig Ordning af dette Forhold. Hvorledes denne Midlertidighed skulde bestemmes, kan jo være noget for sig, men jeg tvivler dog om, at det er rigtigt at tage en saadan Bestemmelse ud af dette Forslag om Næringsdrift. Hvis jeg ikke har taget meget fejl, hævdede der sig under Behandlingen af Forslaget om den personlige Kommuneafgift i det andet Ting fra forskellige Sider meget stærke Røster for at lade det mellemkommunale Spørgsmaal ligge. Og naar Bestatningsspørgsmaalet tages ud af Næringsloven og af det andet Ting tages ud af Loven om